

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων
Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Σλοβενία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»;

Στην πράξη, επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι η παράδοση εγγράφων και πράξεων στους διαδίκους, είτε πρόκειται για φυσικά είτε για νομικά πρόσωπα, καθώς και η κατάρτιση εκθέσεων στις οποίες περιγράφεται και βεβαιώνεται η επίδοση ή κοινοποίηση ή η παράδοση των πράξεων. Αυτό σημαίνει ότι, αφενός, ο αποδέκτης ενημερώνεται σχετικά με τις διαδικαστικές ενέργειες του δικαστηρίου ή διαδίκου και, αφετέρου, το δικαστήριο αποκτά αξιόπιστη επιβεβαίωση ότι οι διάδικοι έχουν λάβει τις πράξεις. Η επιβεβαίωση ότι οι πράξεις έχουν πράγματι ορθά επιδοθεί ή κοινοποιηθεί αποτελεί προϋπόθεση για τη φυσιολογική εξέλιξη της διαδικασίας, ενώ παράλληλα η ορθή επίδοση ή κοινοποίηση στους διαδίκους εξασφαλίζει την προάσπιση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασης (*audi alteram partem*). Ως εκ τούτου, η επίδοση ή κοινοποίηση συνιστά διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου με σκοπό την ενημέρωση του διαδίκου σχετικά με τη διαδικασία και τις διαδικαστικές πράξεις του αντιδίκου και του δικαστηρίου, ενώ παράλληλα εγγυάται στον διάδικο το δικαίωμα της απάντησης.

Απαιτούνται επομένως συγκεκριμένοι κανόνες για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων προκειμένου να τηρούνται διάφορες αρχές των κανόνων της πολιτικής δικονομίας, αλλά και να εξασφαλίζεται αποτελεσματική δικαστική προστασία χωρίς περιττές καθυστερήσεις, δεδομένου ότι η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων εγγυάται ότι όλοι οι συμμετέχοντες ενημερώνονται σχετικά με τις διαδικαστικές πράξεις του δικαστηρίου και/ή των διαδίκων. Συγκεκριμένοι κανόνες για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων παρέχουν επίσης διασφαλίσεις σε περίπτωση εσφαλμένης επίδοσης ή κοινοποίησης.

2 Ποια έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως;

Οι διάδικοι ή οι συμμετέχοντες σε μια διαδικασία λαμβάνουν με επίδοση ή κοινοποίηση όλες τις δικαστικές πράξεις. Στο άρθρο 142 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, αριθ. 73/07 – επίσημο ενοποιημένο κείμενο, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 57/09 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 12/10 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 50/10 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου 107/10 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 75/12 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 40/13 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 92/13 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 10/14 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 48/15 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, 6/17 – Απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου και 10/17) ορίζεται ότι πρέπει να επιδίδονται αυτοπροσώπως στους διαδίκους οι πράξεις και οι δικαστικές αποφάσεις κατά των οποίων επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση, τα έκτακτα ένδικα μέσα και οι εντολές πληρωμής δικαστικών εξόδων για την κατάθεση αγωγών, οι ανταγωγές, οι αιτήσεις για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, οι αιτήσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής, οι αιτήσεις για την επανάληψη της διαδικασίας, οι αιτήσεις για τη διεξαγωγή συντηρητικής απόδειξης που υποβάλλονται πριν από την κίνηση αστικής διαδικασίας, οι αιτήσεις απόπειρας συμβιβασμού, οι αιτήσεις για την κοινοποίηση έφεσης, οι εφέσεις, οι αιτήσεις με τις οποίες ζητείται να γίνει δεκτή η αναθεώρηση απόφασης, οι αναθεωρήσεις, καθώς και οι κλήσεις των διαδίκων σε ακρόασεις επίλυσης διαφορών ή σε πρώτες ακρόασεις αν δεν έχει οριστεί ακρόαση για την επίλυση διαφορών. Τόσο η υλική επίδοση ή κοινοποίηση όσο και η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων θεωρούνται υλική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Οι λοιπές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται αυτοπροσώπως μόνο εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία ή αν το δικαστήριο πιστεύει ότι απαιτείται αυξημένη προσοχή λόγω των πράξεων που επισυνάπτονται στο πρωτότυπο ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση ενός εγγράφου;

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται μέσω ταχυδρομείου, μέσω δικαστικού επιμελητή, μέσω ασφαλούς μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στο δικαστήριο ή με οποιονδήποτε άλλο προβλεπόμενο από τη νομοθεσία τρόπο. Κατόπιν πρότασης του αντιδίκου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων μέσω αστυνομικού ή δικαστικού επιμελητή που προτείνεται από τον εν λόγω διάδικο, ενώ το κόστος για μια τέτοια επίδοση ή κοινοποίηση καλύπτεται από τον διάδικο που την πρότείνει (άρθρο 132 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Οι διάδικοι μπορούν να δηλώσουν στο δικαστήριο ότι επιθυμούν την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού μέσου, σε ασφαλή ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα ή σε διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχει καταχωριστεί στο πληροφοριακό σύστημα των δικαστηρίων και έχει δηλωθεί στην αίτηση. Η δηλωθείσα ασφαλής διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είναι αντίστοιχη με τη διεύθυνση κατοικίας ή την καταστατική έδρα του διαδίκου. Αν ένας διάδικος υποβάλει πράξεις ηλεκτρονικά, τεκμαίρεται ότι επιθυμεί επίσης την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων, εκτός αν ορίσει κάτι διαφορετικό. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξεις στον διάδικο μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας, εάν, σύμφωνα με τα στοιχεία που αφορούν τον εν λόγω διάδικο και βρίσκονται στη διάθεση του δικαστηρίου, μπορεί να εξακριβωθεί κατά έγκυρο τρόπο ότι ο εν λόγω διάδικος έχει ήδη καταχωρίσει ασφαλή ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα ή διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή εάν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αυτόν αυτοπροσώπως γραπτή ειδοποίηση σύμφωνα με την οποία, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, πρόκειται να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε αυτόν περαιτέρω πράξεις μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων, εκτός αν ο ίδιος ορίσει κάτι διαφορετικό. Αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι η ασφαλής ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι αδύνατη, επιδίδει ή κοινοποιεί τις πράξεις σε υλική μορφή και αναφέρει τους λόγους για την εν λόγω ενέργεια. Σε κρατικούς φορείς, δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδίκους και άλλα πρόσωπα που καθορίζονται στη νομοθεσία, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πρέπει πάντα να πραγματοποιείται μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων. Τα ανωτέρω πρόσωπα και οι φορείς πρέπει να καταχωρίσουν την ασφαλή ηλεκτρονική ταχυδρομική τους θυρίδα ή τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο πληροφοριακό σύστημα των δικαστηρίων.

Όσον αφορά τους κρατικούς φορείς, τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα, τα πρόσωπα που διατηρούν ατομική επιχείρηση, τους δικηγόρους και τους συμβολαιογράφους, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται με την παράδοσή τους σε πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή της αλληλογραφίας ή σε κάποιον υπάλληλο στο γραφείο, στον χώρο εργασίας ή στην καταστατική τους έδρα, ή σε νόμιμο εκπρόσωπο ή πληρεξούσιο (άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Οι πράξεις για τους στρατιωτικούς και τους αστυνομικούς υπαλλήλους μπορούν επίσης να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται μέσω των διοικητών ή των άμεσων προϊσταμένων τους αν είναι αναγκαίο, με τον ίδιο τρόπο είναι δυνατή και η επίδοση ή κοινοποίηση προς αυτούς άλλων πράξεων (άρθρο 134 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Για τα πρόσωπα που κρατούνται, η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται από το διοικητικό συμβούλιο του σωφρονιστικού καταστήματος ή άλλο ιδρύματος όπου εκτίουν ποινή φυλάκισης ή στερητική της ελευθερίας ποινή (άρθρο 136 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Όταν ο διάδικος εκπροσωπείται από νόμιμο αντιπρόσωπο ή πληρεξούσιο, οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον νόμιμο αντιπρόσωπο ή στον πληρεξούσιο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον νόμο (άρθρο 137 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

4 Έρευνες σχετικά με τη διεύθυνση

4.1 Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεων και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προσπαθεί η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος, με δική της πρωτοβουλία, να διαπιστώσει το πού βρίσκεται ο παραλήπτης των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, εάν ο παραλήπτης δεν διαμένει πλέον στη διεύθυνση που είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή;

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα κράτη μέλη πραγματοποιείται σύμφωνα με τους εθνικούς κανονισμούς. Το άρθρο 143 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει την υποχρέωση του δικαστηρίου να αποκτήσει πληροφορίες σχετικά με το αν η διεύθυνση στην οποία επιχειρείται η επίδοση ή κοινοποίηση είναι ίδια με τη διεύθυνση που έχει καταχωριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που διέπουν την καταχώριση του τόπου διαμονής. Αυτό σημαίνει ότι το δικαστήριο, κάθε φορά που η επίδοση ή κοινοποίηση σε μια συγκεκριμένη διεύθυνση είναι άκαρπη (για οποιονδήποτε λόγο), πρέπει να ελέγχει τη διεύθυνση του αποδέκτη στο κεντρικό δημοτολόγιο (Centralni register prebivalstva) ή τη διεύθυνση του εργοδότη του παραλήπτη στο μητρώο του Οργανισμού Ασφάλισης Υγείας. Εάν δεν πραγματοποιήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση, το δικαστήριο επιδιώκει ή κοινοποιεί την πράξη στη διεύθυνση που είναι καταχωρισμένη στο κεντρικό δημοτολόγιο ή στη διεύθυνση του εργοδότη του αποδέκτη. Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση με αυτόν τον τρόπο κατέστη αδύνατη ή άκαρπη, το δικαστήριο καλεί τον αντίδικο, εφόσον γνωρίζει τη νέα διεύθυνση κατοικίας του αποδέκτη, να τη γνωστοποιήσει εντός καθορισμένης προθεσμίας. Παράλληλα, το δικαστήριο προτείνει την κίνηση διαδικασίας για τον εντοπισμό του τόπου πραγματικής διαμονής, σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει την καταχώριση και τη διαγραφή της διεύθυνσης κατοικίας και διαμονής, ή τη διεξαγωγή έρευνας με τη συμμετοχή συγγενών, μελών της οικογένειας, γειτόνων ή του θυρωρού του κτιρίου στην τελευταία γνωστή διεύθυνση, κοινωνικών υπηρεσιών, του τελευταίου εργοδότη ή εκμισθωτή, της αστυνομίας ή νοσοκομείων. Ωστόσο, η ανωτέρω διαδικασία δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων σε κρατικούς φορείς, φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικά πρόσωπα, πρόσωπα που διατηρούν ατομική επιχείρηση, δικηγόρους και συμβολαιογράφους.

Το δικαστήριο προβαίνει στις ανωτέρω ενέργειες τόσο όταν η δίκη λαμβάνει χώρα στη Σλοβενία όσο και όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται, κατόπιν αιτήματος του δικαστηρίου, σε άλλο κράτος μέλος (αρχή της εθνικής δικονομικής αυτονομίας).

4.2 Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή/και οι διάδικοι έχουν πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των τελών, εάν προβλέπονται, που πρέπει να καταβάλλονται;

Δεν έχουν πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες. Για λόγους προστασίας προσωπικών δεδομένων, η εν λόγω πρόσβαση είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Αν αλλοδαπή αρχή επιθυμεί να αποκτήσει πληροφορίες για τον τόπο διαμονής ενός προσώπου σύμφωνα με τις πληροφορίες από τις διοικητικές μονάδες, οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται σ' αυτές στη σλοβενική γλώσσα (δεν επιβάλλονται τέλη ή άλλες χρεώσεις για αυτήν την υπηρεσία), και εν συνεχεία το διοικητικό όργανο αποφαίνεται επί της αίτησης βάσει των κανόνων του εθνικού δικαίου. Αν ο διάδικος που επιθυμεί να αποκτήσει πληροφορίες είναι φυσικό πρόσωπο, η έρευνα είναι ακόμη δυσκολότερη. Σύμφωνα με όσα αναφέρουν οι διοικητικές μονάδες, τέτοιες πληροφορίες δεν παρέχονται στους διαδίκους. Επιπλέον, δίνεται η δυνατότητα διενέργειας έρευνών μέσω της διπλωματικής οδού.

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, κατόπιν αίτησης αλλοδαπού δικαστηρίου, το αρμόδιο σλοβενικό δικαστήριο απλώς ελέγχει και αποκτήσει πληροφορίες για τη διεύθυνση ενός προσώπου.

4.3 Με ποιον τρόπο οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους χειρίζονται παραγγελία που έχει διαβιβαστεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου;

Το δικαστήριο διενεργεί έρευνα για την κατοικία ενός προσώπου (βλ. απάντηση στο ερώτημα 4.1), όταν λαμβάνει παραγγελία για την προσκόμιση αποδείξεων.

5 Ποια είναι η κανονική μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου στην πράξη; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 6);

Κατά κανόνα, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται μέσω ταχυδρομείου, είναι όμως δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων, μέσω δικαστικού υπαλλήλου, στο δικαστήριο ή με άλλον προβλεπόμενο από τον νόμο τρόπο, καθώς και μέσω αστυνομικού ή δικαστικού επιμελητή που προτείνεται από τον διάδικο.

6 Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλή εφαρμογή που βασίζεται στο Διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) επιτρέπεται σε αστικές υποθέσεις; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασίας προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Ναι. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται μέσω του ιστότοπου e-Justice (e-Sodstvo), ο οποίος τελεί υπό τη διαχείριση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Vrhovno sodišče RS), στις ασφαλείς διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των χρηστών.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων επιτρέπεται στις αστικές υποθέσεις και σε άλλες αστικές δικαστικές διαδικασίες στις οποίες εφαρμόζονται οι κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, π.χ. σε διαδικασίες που αφορούν εμπορικές διαφορές, εργατικές και κοινωνικές διαφορές, διαδικασίες μη αστικής φύσης, κληρονομικές διαδικασίες (δεν χρησιμοποιείται ακόμα σε όλες τις εν λόγω περιπτώσεις) και διαδικασίες κτηματολογίου, καθώς και σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και διαδικασίες εκτέλεσης (η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων χρησιμοποιείται ήδη σε όλες αυτές τις διαδικασίες).

Όσον αφορά τις ομάδες στις οποίες ταξινομούνται οι χρήστες, υπάρχουν περιορισμοί. Καταρχάς, οι χρήστες διακρίνονται σε γενικές ομάδες:

χρήστες που δεν είναι υποχρεωμένοι να ταυτοποιούνται όταν χρησιμοποιούν το σύστημα e-Justice (κοινοί χρήστες),

χρήστες που έχουν πρόσβαση στο σύστημα e-Justice μέσω ονόματος και κωδικού πρόσβασης (εγγεγραμμένοι χρήστες), και

χρήστες που έχουν πρόσβαση στο σύστημα e-Justice μέσω ονόματος, κωδικού πρόσβασης και αναγνωρισμένου ψηφιακού πιστοποιητικού (αναγνωρισμένοι χρήστες).

Στους αναγνωρισμένους χρήστες συγκαταλέγονται:

οι εσωτερικοί αναγνωρισμένοι χρήστες (δικαστές και δικαστικοί υπάλληλοι που είναι εξουσιοδοτημένοι να διεκπεραιώνουν ηλεκτρονικά καθήκοντα σε ορισμένους τύπους αστικών δικαστικών διαδικασιών) και

οι εξωτερικοί αναγνωρισμένοι χρήστες (συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, δικαστικοί επιμελητές, σύνδικοι, η γενική εισαγγελία, η κρατική εισαγγελική αρχή, οι

κτηματομεσιτικές εταιρείες και οι δημοτικές εισαγγελικές αρχές, δηλαδή οντότητες που παίζουν ρόλο φορέα εκπροσώπησης ή δικαιοδοτικού οργάνου σε

αστικές δικαστικές διαδικασίες, καθώς και χρήστες/διάδικοι, δηλαδή νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα ή κρατικές και τοπικές αρχές που είναι διάδικοι στις

αστικές δικαστικές διαδικασίες).

7 «Μη αυτοπρόσωπη» επίδοση

7.1 Η νομοθεσία του εν λόγω κράτους επέτρεπε άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με θυροκόλληση);

Για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων, πρέπει να γίνεται διάκριση ανάμεσα στην κοινή και στην προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση. Στην περίπτωση **κοινής επίδοσης ή κοινοποίησης**, πρέπει πρώτα να επιχειρείται υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι σε περίπτωση που το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν οι πράξεις δεν βρίσκεται στη διεύθυνση κατοικίας του, η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων πραγματοποιείται με την παράδοσή τους σε οποιοδήποτε από τα ενήλικα μέλη του νοικοκυριού, τα οποία υποχρεούνται να τα αποδεχθούν (άρθρο 140 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται στον χώρο εργασίας του αποδέκτη και ο αποδέκτης δεν βρίσκεται εκεί, ή βρίσκεται σε χώρο στον οποίο δεν έχει πρόσβαση ο δικαστικός επιμελητής, η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται στο πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει την αλληλογραφία ή σε άλλο πρόσωπο που δέχεται να την παραλάβει. Εάν ο αποδέκτης διαμένει σε εγκατάσταση στέγασης (π.χ. φοιτητική εστία, συγκρότημα διαμερισμάτων που προορίζονται για κατοικία μεμονωμένων ατόμων, νοσοκομείο) και δεν έχει δικό του γραμματοκιβώτιο, ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη στο πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή της αλληλογραφίας των κατοίκων της εγκατάστασης στέγασης. Μόνο σε περίπτωση που αυτή η επίδοση ή κοινοποίηση είναι αδύνατη, η επίδοση ή κοινοποίηση σε φυσικό πρόσωπο πραγματοποιείται με την τοποθέτηση της πράξης από τον δικαστικό επιμελητή σε γραμματοκιβώτιο στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη. Σε αυτή την περίπτωση, η επίδοση ή η κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα που η πράξη τοποθετήθηκε στο γραμματοκιβώτιο, ενώ ο αποδέκτης πρέπει να ενημερωθεί σχετικά, με ειδική μνεία που γίνεται επί της πράξης.

Σε περίπτωση που ο αποδέκτης δεν διαθέτει γραμματοκιβώτιο ή αυτό δεν χρησιμοποιείται, οι πράξεις παραδίδονται στο δικαστήριο που διέταξε την επίδοση, και σε περιπτώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου, στο οικείο ταχυδρομικό κατάστημα του τόπου διαμονής του αποδέκτη, ενώ στη θύρα του αποδέκτη θυροκολλάται αποδεικτικό επίδοσης που αναφέρει πού βρίσκονται οι πράξεις (άρθρο 141 παράγραφοι 1 και 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα που το αποδεικτικό επίδοσης θυροκολλήθηκε, ενώ ο αποδέκτης πρέπει να ενημερωθεί σχετικά, με ειδική μνεία που γίνεται επί του αποδεικτικού επίδοσης. Το ταχυδρομείο διατηρεί τις πράξεις για 30 ημέρες. Εάν ο αποδέκτης δεν παραλάβει τις πράξεις εντός αυτής της προθεσμίας, οι πράξεις επιστρέφονται στο δικαστήριο. Με τον ίδιο τρόπο πραγματοποιείται η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε κρατικούς φορείς, φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικά πρόσωπα, πρόσωπα που διατηρούν ατομική επιχείρηση, δικηγόρους και συμβολαιογράφους, σε περίπτωση που ο δικαστικός επιμελητής δεν μπορεί να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τις πράξεις στη διεύθυνση που αναγράφεται στο μητρώο.

Προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σημαίνει ότι οι πράξεις παραδίδονται αυτοπροσώπως στον διάδικο. Δυνάμει του άρθρου 142 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δικαστικές πράξεις θεωρούνται οι κάτωθι: αγωγές, δικαστικές αποφάσεις κατά των οποίων επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση, έκτακτα ένδικα μέσα, και εντολές πληρωμής για την εξόφληση δικαστικών εξόδων για αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 105 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (αγωγές, ανταγωγές, αιτήσεις έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, κλπ.) και κλήσεις διαδίκων σε ακροάσεις συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών ή σε πρώτες ακροάσεις αν δεν έχει προγραμματιστεί ακρόαση για συμβιβαστική επίλυση διαφοράς. Οι λοιπές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται αυτοπροσώπως μόνο εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία ή αν το δικαστήριο πιστεύει ότι απαιτείται αυξημένη προσοχή λόγω των πράξεων που επισυνάπτονται στο πρωτότυπο ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε ηλεκτρονική μορφή (άρθρο 141α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί με την επίδοση ή κοινοποίηση επικυρωμένου αντιγράφου της πράξης σε έντυπη μορφή ή μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων, συνιστά επίσης προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση. Στη δεύτερη περίπτωση, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται μέσω του πληροφοριακού συστήματος των δικαστηρίων απευθείας στην καταχωρισμένη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης ή σε ασφαλή ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα, μέσω νομικών ή φυσικών προσώπων που ενεργούν την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων στο πλαίσιο δραστηριότητας αναγνωρισμένης βάσει ειδικής άδειας από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Σε περίπτωση που η άμεση επίδοση ή κοινοποίηση στον αποδέκτη δεν είναι δυνατή, η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σε φυσικό πρόσωπο πραγματοποιείται με παράδοση των πράξεων από τον δικαστικό επιμελητή στο δικαστήριο που διέταξε την επίδοση ή κοινοποίηση, και σε περιπτώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου, στο οικείο ταχυδρομικό κατάστημα του τόπου διαμονής του αποδέκτη, ενώ τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο ή θυροκολλάται στη θύρα της οικίας του αποδέκτη αποδεικτικό επίδοσης που αναφέρει πού βρίσκονται οι πράξεις καθώς και τη δεκαπενθήμερη προθεσμία παραλαβής τους από τον αποδέκτη. Εάν η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση δεν είναι δυνατή, οι πράξεις παραδίδονται στη διεύθυνση επίδοσης που έχει καταχωριστεί στο πληροφοριακό σύστημα των δικαστηρίων ή σε ασφαλή ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα, ενώ ο αποδέκτης πρέπει να ενημερωθεί σχετικά, με ειδική μνεία που γίνεται επί της πράξης.

Οι διάδικοι ή οι νόμιμοι εκπρόσωποί τους είναι υποχρεωμένοι, σε περίπτωση αλλαγής της διεύθυνσής τους πριν από την επίδοση ή κοινοποίηση δευτεροβάθμιας απόφασης με την οποία περατώνεται η δίκη, να αναφέρουν την αλλαγή στο δικαστήριο χωρίς καθυστέρηση. Αν δεν το πράξουν, το δικαστήριο διατάσσει όλες οι μελλοντικές επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων προς τον εν λόγω διάδικο να πραγματοποιούνται με ανάρτηση των πράξεων στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου. Οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί οκτώ ημέρες μετά την ανάρτησή τους στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου (άρθρο 145 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, πότε θεωρείται ότι τα έγγραφα έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Στην κοινή επίδοση ή κοινοποίηση, η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα που η πράξη τοποθετήθηκε στο γραμματοκιβώτιο, ενώ ο αποδέκτης πρέπει να ενημερωθεί σχετικά, με ειδική μνεία που γίνεται επί της πράξης. Σε περίπτωση που ο αποδέκτης δεν διαθέτει γραμματοκιβώτιο, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα θυροκόλλησης του αποδεικτικού επίδοσης.

Στην προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα που ο αποδέκτης παραλαμβάνει τις πράξεις. Αν ο αποδέκτης δεν παραλάβει τις πράξεις εντός 15 ημερών, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας. Μετά τη λήξη της προθεσμίας, ο δικαστικός επιμελητής τοποθετεί τις πράξεις στο γραμματοκιβώτιο του αποδέκτη αν ο αποδέκτης δεν διαθέτει γραμματοκιβώτιο ή αν αυτό δεν χρησιμοποιείται, οι πράξεις επιστρέφονται στο δικαστήριο.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατάθεση των εγγράφων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Στην κοινή επίδοση ή κοινοποίηση, όταν οι πράξεις τοποθετούνται στο γραμματοκιβώτιο, ο δικαστικός επιμελητής ενημερώνει τον αποδέκτη σχετικά με τις έννομες συνέπειες επί των πράξεων, και αναφέρει τους λόγους για τους οποίους προέβη σε αυτήν την ενέργεια, καθώς και την ημερομηνία τοποθέτησης των πράξεων στο γραμματοκιβώτιο, τόσο στο δελτίο παράδοσης όσο και στις πράξεις, τα οποία και υπογράφει. Αν ο αποδέκτης δεν διαθέτει γραμματοκιβώτιο και οι πράξεις παραδοθούν στο δικαστήριο/ταχυδρομικό κατάστημα, ο δικαστικός επιμελητής θυροκολλά αποδεικτικό επίδοσης των πράξεων στη θύρα της οικίας του αποδέκτη, στο οποίο αναφέρει πού βρίσκονται οι πράξεις καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Στην προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση, ο δικαστικός επιμελητής αφήνει ειδοποίηση στο γραμματοκιβώτιο στην οποία αναφέρει τον τόπο παράδοσης των πράξεων, την προθεσμία παραλαβής τους και τις συνέπειες σε περίπτωση που ο αποδέκτης δεν παραλάβει τις πράξεις εντός της προθεσμίας. Ο δικαστικός επιμελητής αναφέρει τους λόγους για τους οποίους προέβη σε αυτήν την ενέργεια, καθώς και την ημερομηνία παράδοσης των πράξεων στον αποδέκτη, τόσο στην ειδοποίηση όσο και στις επιδιδόμενες ή κοινοποιούμενες πράξεις, τις οποίες και υπογράφει.

7.4 Εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, ποιες είναι οι συνέπειες; Τα έγγραφα λογίζονται ως επιδοθέντα ή κοινοποιηθέντα, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σε περίπτωση που το πρόσωπο στο οποίο απευθύνονται οι πράξεις ή το πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να παραλάβει τις πράξεις, χωρίς νόμιμη αιτία δεν επιθυμεί να δεχθεί τις πράξεις, ο δικαστικός επιμελητής τις καταθέτει στην οικία ή στον χώρο εργασίας του αποδέκτη ή στο γραμματοκιβώτιό του ή, απουσία γραμματοκιβωτίου, θυροκολλά τις πράξεις στη θύρα της οικίας. Στο δελτίο παράδοσης, ο δικαστικός επιμελητής αναφέρει την ημερομηνία, την ώρα, τον λόγο άρνησης αποδοχής της επίδοσης ή της κοινοποίησης, καθώς και τον χώρο όπου βρίσκονται οι πράξεις. Στην περίπτωση αυτή, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί (άρθρο 144 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει έγγραφο που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση), η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει το έγγραφο και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Ο νόμος περί ταχυδρομικών υπηρεσιών [Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Uradni list RS), αριθ. 51/09, 77/10 και 40/14 – ZIN-B] ορίζει ότι η συστημένη αλληλογραφία και οι αποστολές δηλωμένης αξίας πρέπει να παραδίδονται αυτοπροσώπως στους αποδέκτες, στη διεύθυνσή τους. Αν αυτό δεν είναι δυνατόν, η συστημένη αλληλογραφία και οι αποστολές δηλωμένης αξίας παραδίδονται σε ένα από τα ενήλικα μέλη του νοικοκυριού ή σε πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να δέχεται την αλληλογραφία (άρθρο 41 του νόμου περί ταχυδρομικών υπηρεσιών). Ενήλικο μέλος του νοικοκυριού θεωρείται κάθε πρόσωπο ηλικίας άνω των 15 ετών που μοιράζεται την ίδια στέγη με τον αποδέκτη («Γενικοί όροι και προϋποθέσεις για την παροχή καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών» της 1ης Σεπτεμβρίου 2014).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 1393/2007 για την επίδοση ή κοινοποίηση, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν η συστημένη αλληλογραφία δεν δύναται να παραδοθεί στα πρόσωπα που αναφέρονται ανωτέρω (αποδέκτης αυτοπροσώπως/ενήλικο μέλος του νοικοκυριού ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει πράξεις) λόγω απουσίας τους, το πρόσωπο που έχει αναλάβει την παράδοση τοποθετεί στο γραμματοκιβώτιο ειδοποίηση ή προθεσμία παραλαβής του ταχυδρομικού αντικειμένου. Αν ο αποδέκτης δεν παραλάβει το ταχυδρομικό αντικείμενο εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ειδοποίηση του ταχυδρομείου, η αλληλογραφία επιστρέφεται στον αποστολέα. Αν ο αποδέκτης δεν επιθυμεί να αποδεχθεί τη συστημένη αλληλογραφία και τις αποστολές δηλωμένης αξίας, ο δικαστικός επιμελητής σημειώνει την ημερομηνία και την αιτία της άρνησης παραλαβής πάνω στο ταχυδρομικό αντικείμενο ή στο δελτίο παράδοσης και επιστρέφει την αλληλογραφία στον αποστολέα.

8.3 Το ταχυδρομικό κατάστημα προβλέπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστρέψει τα έγγραφα στον αποστολέα ως ανεπίδοτα; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Το ταχυδρομικό αντικείμενο μπορεί να παραληφθεί από το ταχυδρομικό κατάστημα εντός 15 ημερών από την ημερομηνία ειδοποίησης του αποδέκτη σχετικά με την άφιξή του. Εξαιρέση αποτελούν τα πακέτα από το εξωτερικό στα οποία ο αποστολέας έχει ορίσει προθεσμία μικρότερη των 15 ημερών κατά την αποστολή τους. Οι προθεσμίες για την παραλαβή της αλληλογραφίας καθορίζονται ημερολογιακά και άρχονται από την επομένη της ημέρας λήψης της ειδοποίησης παράδοσης από τον αποδέκτη. Για την αλληλογραφία που παραμένει στο ταχυδρομικό κατάστημα ως αυτοπρόσωπης παραλαβής (poste restante) και την αλληλογραφία για χρήστες ταχυδρομικών θυρίδων, οι προθεσμίες καθορίζονται ημερολογιακά και άρχονται από την επομένη της ημέρας άφιξης της αλληλογραφίας στο ταχυδρομικό κατάστημα (άρθρο 27 των Γενικών όρων και προϋποθέσεων για την παροχή καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών).

Στο γραμματοκιβώτιο του αποδέκτη αφήνεται ειδοποίηση, η οποία αναφέρει τον τόπο και την προθεσμία παραλαβής του ταχυδρομικού αντικειμένου.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου;

Το δελτίο παράδοσης συνιστά απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης και υπογράφεται τόσο από τον παραλήπτη όσο και από τον δικαστικό επιμελητή, ενώ ο ίδιος ο παραλήπτης καταχωρίζει ολογράφως σε αυτό την ημερομηνία παραλαβής. Αν ο παραλήπτης δεν γνωρίζει γραφή ή αδυνατεί να υπογράψει, ο δικαστικός επιμελητής γράφει το πλήρες όνομα και την ημερομηνία παραλαβής ολογράφως, και προσθέτει σημείωμα όπου δηλώνει τον λόγο για τον οποίο ο παραλήπτης δεν έχει υπογράψει.

Αν ο παραλήπτης δεν επιθυμεί να υπογράψει το δελτίο παράδοσης, ο δικαστικός επιμελητής σημειώνει το γεγονός αυτό στο δελτίο και αναφέρει ολογράφως την ημερομηνία επίδοσης στην εν λόγω περίπτωση, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί. Αν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται δυνάμει της του άρθρου 142 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (υποκατάστατη ή «πλασματική» επίδοση ή κοινοποίηση, βλ. επίσης σημεία 8.2 και 7.3), η ημερομηνία κατάθεσης της ειδοποίησης στον αποδέκτη και η ημερομηνία παράδοσης των πράξεων στο δικαστήριο ή στο ταχυδρομικό κατάστημα αναφέρονται στο δελτίο παράδοσης.

Αν, δυνάμει των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι πράξεις παραδίδονται σε πρόσωπο που δεν είναι το πρόσωπο στο οποίο πρέπει αυτά να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, ο δικαστικός επιμελητής επισημαίνει τη σχέση των δύο προσώπων στο δελτίο παράδοσης (άρθρο 149 παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιο λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει το έγγραφο ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Το δελτίο παράδοσης περιέχει όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνει ένα δημόσιο έγγραφο και επομένως αποδεικνύει το αληθές των γεγονότων που βεβαιώνονται σε αυτό. Ωστόσο, μπορεί να αποδειχθεί ότι τα γεγονότα που περιλαμβάνονται στο δελτίο δεν είναι αληθή.

Αν ο αποδέκτης δεν λάβει τις πράξεις ή εικάζεται μη νόμιμη επίδοση ή κοινοποίηση, ορισμένες ελλείψεις ή σφάλματα στην επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων μπορούν να θεραπευθούν. Επομένως, ο αποδέκτης δεν μπορεί να επικαλεστεί μη νόμιμη επίδοση ή κοινοποίηση αν είναι αναμφίβολα σαφές από τη συμπεριφορά του ότι παρά τη μη νόμιμη επίδοση ή κοινοποίηση έχει λάβει γνώση του περιεχομένου των πράξεων κατ' άλλον τρόπο. Αυτό ισχύει επίσης στην περίπτωση που οι πράξεις περιέρχονται πράγματι στα χέρια του αποδέκτη (π.χ. αν ο αποδέκτης πάρει τις πράξεις μετά τη λήξη της προθεσμίας για την παραλαβή τους). Το ίδιο προβλέπεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπου αναφέρεται ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση της παράβασης των κανόνων της επίδοσης ή της κοινοποίησης αν ο αποδέκτης παραλάβει τις πράξεις παρά την παράβαση. Σε αυτήν την περίπτωση οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί κατά τη στιγμή που ο αποδέκτης τις παραλαμβάνει πράγματι (άρθρο 139 παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η θεραπεία ή διόρθωση των σφαλμάτων στην επίδοση ή την κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιείται μέσω της εφαρμογής του νομικού θεσμού της επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση (restitutio ad integrum, *vrnitev v prejšnje stanje*). Η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση είναι δυνατή αν η καθυστέρηση στη θεραπεία μιας συγκεκριμένης διαδικαστικής πράξης προκαλείται από γεγονός το οποίο ένας διάδικος, παρότι επιδεικνύει επαρκή δέουσα επιμέλεια, αδυνατεί να προβλέψει ή να εμποδίσει. Αν ένας διάδικος δεν παραστεί σε μια ακρόαση ή χάσει την προθεσμία για κίνηση ορισμένης νομικής διαδικασίας και, επομένως, χάσει το δικαίωμα κίνησης αυτής της διαδικασίας, το δικαστήριο, κατόπιν πρότασής

του, μπορεί να του επιτρέψει να το πράξει αργότερα, αν αναγνωρίσει ότι ο διάδικος έχασε την ακρόαση ή την προθεσμία για βάσιμο λόγο. Αν επιτραπεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, η διαδικασία επιστρέφει στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την καθυστέρηση, και όλες οι αποφάσεις που εκδίδει το δικαστήριο λόγω της καθυστέρησης ακυρώνονται (άρθρο 116 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η πρόταση πρέπει να υποβληθεί εντός 15 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να συντρέχει η αιτία για την οποία ο διάδικος έχασε την ακρόαση ή την προθεσμία: αν ο διάδικος έμαθε αργότερα για την καθυστέρηση, τότε από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε γνώση αυτής. Η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση δεν μπορεί πλέον να ζητηθεί μετά την παρέλευση έξι μηνών από την καθυστέρηση (άρθρο 117 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Τόσο οι υποκειμενικές όσο και οι αντικειμενικές προθεσμίες είναι εκ του νόμου αποκλειστικές και δεν επιδέχονται παράταση.

11 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου και, αν ναι, πόσο;

Η επίδοση μέσω ταχυδρομείου, ως γενικά αποδεκτή μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων, δεν συνεπάγεται ξεχωριστές δαπάνες για τους διαδίκους. Η επίδοση ή κοινοποίηση με άλλον τρόπο (π.χ. μέσω ειδικής υπηρεσίας που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στο πλαίσιο καταχωρισμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας) συνεπάγεται επιπλέον κόστος, επομένως το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη σχετική επίδοση ή κοινοποίηση μόνο κατόπιν πρότασης ενός διαδίκου, ο οποίος πρέπει να προκαταβάλει επαρκές ποσό για να καλύψει τη δαπάνη. Όπως ορίζουν οι ειδικοί «Λειτουργικοί κανόνες για τα πρόσωπα που ενεργούν επιδόσεις ή κοινοποιήσεις πράξεων σε ποινικές και αστικές υποθέσεις», οι δικαστικοί επιμελητές δικαιούνται αποζημίωση και επιστροφή εξόδων για την εργασία τους βάσει της συμφωνίας που έχουν συνάψει με το δικαστήριο, κατά την οποία το δικαστήριο ορίζει το ύψος της πληρωμής και της επιστροφής των εξόδων.

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/02/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.